

AMI ÉL, JELEN VAN!

Az evangélium öröme betölti azok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal. Akik engedik, hogy üdvözítse őket, azok megszabadulnak a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürességtől és az elszigetelődéstől.

Nem győzöm ismételni XVI. Benedek ama szavait, amelyek elvezetnek az evangélium középpontjához: „A keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy Személlyel, aki életünknek új horizontot és ezáltal meghatározott irányt ad.”

Ferenc pápa

Gondoljatok csak arra a lányra, a Szűzanyára, aki otthonában egyszer csak meghallja ezt a bejelentést. Valamit, ami nem vezethető vissza semmilyen olyan előzményre, ami akkori életét alkotja.

Gondoljatok arra, mit fedett fel a pásztoroknak az angyal által hozott hír vagy a napkeleti bölcseknek a csillag jele: valami radikális újdonságot, valami abszolút új dolgot, ami nem lehetett volna és mégis itt van, nem lehetett volna, mert elgondolni sem tudtuk, és mégis megvalósul.

A kereszténység ennek a bejelentésnek az eseménye. Nem azért bejelentés, mert meghalljuk, hanem azért, mert előttünk áll valami, ami kívül áll rajtunk; a legmélyünket érinti meg, ugyanakkor kívül áll rajtunk. A kereszténység a létünk belsejében levő jelenlét, amely elképzelhetetlen módon változtat meg minket.

Luigi Giussani

Elia és Giovanni Gagini, *A napkeleti bölcsek imádása* (1457), via degli Orefici, Genova. Foto: Genovastudio